

בת' המשפט

א 047367/96		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
תאריך		כב' השופטת ניב ריבה	
31/10/2006		לפני:	
:			

בעניין: העמותה לקידום הספורט בהפועל תל אביב התובעת

נגד

- הנתבעים
1. החברה לניהול ספורט העידן החדש
  2. לוי גברי
  3. גרונר שלומי
  4. עירית תל אביב יפו
  5. איגוד הכדורסל בישראל
  6. התאגדות לתרבות גופנית "הפועל"
  7. א.ר.ג. סוכנויות ספורט בע"מ
  8. מאיר טפירו

ב"כ התובעת- עו"ד שאול קוטלר
 הנתבעת 1 ע"י מנהלה מר שאול אייזנברג
 הנתבע 2- עו"ד סער פלינר
 הנתבע 3- עו"ד דן פרידמן
 הנתבעת 4- עו"ד יעל ברנע קלופמן
 הנתבעת 5- עו"ד רונן וינברג
 הנתבעת 6- עו"ד דב קיבלוביץ
 הנתבעים 7,8 עו"ד סאיד אסדי

פסק דין

רקע

ה"עמותה לקידום הספורט בהפועל תל אביב" (להלן "התובעת"), הפעילה את קבוצת הכדורסל של הפועל תל אביב. בשנת 1995 נקלעה התובעת לקשיים כספיים ועו"ד אמיתי ז"ל התמנה לתפקיד מפרק הזמני. עו"ד אמיתי המנח הפעיל את העמותה לתקופה קצרה ומשנוכח כי איננה יכולה להמשיך בפעילותה השוטפת, פעל למכירת הזכות להשתמש בשם העמותה ובמתקניה.

1. באישורו של בית המשפט המחוזי (תיק פרוק 82/95) פנה המפרק הזמני לציבור להציע הצעות לרכישת התובעת. הנתבעת 1, "החברה לניהול ספורט- העידן החדש בע"מ" (להלן "העידן החדש" /או "הנתבעת") הגישה הצעתה ביום 14.5.95.
2. בהעדר הצעות נוספות, אישר בית המשפט המחוזי את הצעת הנתבעת ואת רכישת הזכויות בסכום של 1,000,000 ₪, על פי הסכם מיום 14.6.95 (להלן "ההסכם").
3. בסעיף 6 להסכם נקבע כי על העידן החדש להמציא ערבים טובים לקיום התחייבויותיה. כן הוסכם, על פי דרישת בית המשפט, כי "אם הצדדים לא יסכימו על זהות הערבים, יקבע זאת בית המשפט. אם הקונה לא יציע ערבים שיתקבלו על דעת בית המשפט תוך 10 ימים מיום חתימת החוזה, הדבר ייחשב כהפרה של ההסכם על ידי הקונה".
4. ב- 29.8.95 שלח עו"ד ברעם, אשר ייצג באותה עת את העידן החדש, למפרק, כתב ערבות עליו צוינו פרטי הערבים גברי לוי ושלומי גרונר (להלן: "הנתבעים 2,3") ואשר נחזה להיות התום על ידי השניים.
5. בעקבות מחלוקות כספיות בין התובעת לבין העידן החדש הופחת בהסכמה סכום של 100,000 ₪ מהמחיר הנקוב בהסכם והתמורה הועמדה על סכום של 900,000 ₪, גם זאת באישור בית המשפט.
6. העידן החדש שילמה עד 30.8.95 סכום של 240,000 ₪. את יתר הסכומים לא שילמה, למרות דרישות התובעת.

7. עו"ד קוטלר, ממשרדו של עו"ד אמיתי ז"ל, מונה להיות מפרקה הקבוע של התובעת. באישור בית משפט של פירוק הגיש תביעתה ליתרת החוב על פי ההסכם. כתב התביעה הוגש בסדר דין מקוצר כנגד העידן החדש וכנגד הנתבעים 2,3 - לתשלום היתרה בסך 695,675 ₪. בתביעתה, עתרה התובעת לחייב את הנתבעת ואת הנתבעים 2,3 במלוא סכום היתרה, על פי ההסכם וכתב ערבות.

8. הנתבעים הגישו בקשות למתן רשות להתגונן כנגד התביעה. בקליפת אגוז, ניתן להגדירן כדלקמן:

- א. קיזוז כספים שצדדים שלישיים חבו כלפי הנתבעת ונמנעו ממנה, עקב חובות קודמים של התובעת כלפיהם בסכום של כ-300,000 ₪.
- ב. נזקי הנתבעת עקב הפרת התובעת את ההסכם הרכישה.

9. הנתבעים 2,3 אשר נתבעו על פי כתב ערבות הנחזה להיות חתום על ידם, טענו בבקשות הרשות להתגונן שלהם כנגד חובה של הנתבעת והצטרפו לטענותיה. לטענתם עלו סכום הנזקים והחובות לקיזוז- על יתרת החוב על פי ההסכם.

10. כל הנתבעים קיבלו רשות להתגונן. התובעת פנתה לבית המשפט המחוזי בבקשה למתן הוראות בכל הנוגע לטענות הקיזוז. הבקשה בבית המשפט המחוזי נמחקה, והתובעת תיקנה תביעתה שלפני באופן שכל אותם צדדים שלישיים אשר לגרסת הנתבעת לא שילמו לה כספים שחבו בהם, בגין קיזוז חובות התובעת, הוספו כנתבעים 4-8.

טענות התובעת

11. התובעת עותרת לחייב את הנתבעים 1-3 ביחד ולחוד במלוא סכום תמורת היתרה על פי ההסכם וכתב הערבות. העילות כנגד הנתבעים 4-8 מתבססות על טענותיה של הנתבעת בכתב הגנתה ובסכומים שנטענו על ידה, כדלקמן:

- א. כנגד הנתבעת 4, עיריית תל אביב יפו, נטען כי קיזזה מההקצבות שהועמדו לקב' העידן החדש לשנת 1995 סכום של 190,000 ₪- בגין חובות התובעת כלפיה קודם לפירוק.
- ב. כנגד הנתבע 5, איגוד הכדורסל, נטען כי סכום של 38,195 ₪ שעמד אצלו לזכות קבוצת העידן החדש, לא שולם על ידו.

- ג. הקצבה של 48,930 ₪ שהייתה קבוצת העידן החדש אמורה לקבל מההתאגדות לתרבות גופנית "הפועל" הועברה על ידי ההתאגדות הנ"ל לגוף אחר. לפיכך הוספה ההתאגדות כנתבעת 6.
- ד. הנתבע מאיר טפירו היה שחקן הקבוצה. לטענת העידן החדש, מימנה בכספיה את העברת כרטיס השחקן שלו מקבוצה לקבוצה בתקופה הקודמת להסכם, בסכום של 24,570 ₪. לפיכך הוספו השחקן מאיר טפירו והחברה המייצגת אותו - א.ר.י סוכנויות ספורט בע"מ כנתבעים 7,8.

טענות הנתבעים

12. שלומי גרונר, הנתבע 3, טען בתצהירו כי ערב להסכם מתוך לחץ שהפעיל עליו עו"ד אמיתי ז"ל. עוד נטען על ידו כי חתם על כתב ערבות אשר הועבר אליו באמצעות פקסימיליה. בשלב מאוחר יותר במשפט, בעת שהוצג לעיניו המסמך המקורי, הכחיש חתימתו על גבי כתב ערבות זה שצורף לכתב התביעה.
13. הנתבע 2, גברי לוי, טען כי ערבותו ניתנה ביחד עם נתבע 3. מעת שהכחיש האחרון את חתימתו על כתב הערבות טען לוי כי בטלה גם ערבותו שלו. עוד נטען כי הקטנת סכום התמורה בהסכם, לאחר אישור העסקה והחתימה על כתב הערבות, מהווים שינוי מהותי היורד לשורשו של החיוב ומבטל הערבות.
14. הנתבעים 4-6 הכחישו את טענת התובעת כנגדם. לטענתם, הסכומים הנתבעים הופחתו מהקצבות שהעידן החדש הייתה זכאית להן- בגין חובות חדשים שנוצרו לאחר הסכם הרכישה. ולא בגין חובות ישנים של התובעת.
15. הנתבעים 7,8 טענו כי טפירו מימן בעצמו את העברתו לתובעת ולא קיבל לצורך כך כל תמיכה או כספים מהנתבעת.

16. דיון

טענת הקיזוז

התובעת הודתה כי אם ימצא שצדדים שלישיים קיזזו כספים שהעידן החדש הייתה זכאית להם, בשל חוב שקדם לתקופת הסכם המכר, יש להפחיתם מיתרת החוב ומסכום התביעה.

הואיל וכך, יש לבחון האם הפחיתו הנתבעים 4-8 סכומים כלשהם מחובותיהם כלפי הנתבעת והאם נבעו הפחתות אלו מחוב עבר, שיש לשייכו לתובעת.

א. עיריית תל אביב (נתבעת מס.4):

17. בכתב התביעה המתוקן טענה התובעת כי על פי טענת הנתבעת קיזזה עיריית תל אביב סכום של 190,000 ₪ (נומינלית) מתקציב העירייה לשנת 1995, כנגד חיובי התובעת כלפיה טרם הפירוק. כתמיכה לכך צורף דו"ח רו"ח זיגדון יצחק: "על פי נתוני חשבונות עיריית תל-אביב, קוזזו להפועל כדורסל מתוך תקציב עירייה בסך 380,000 ₪ לשנת 95, סך 190,000 ₪ בגין חיובי עירייה.

הערך המתואם של סך הקיזוז (בריבית שנתית ריאלית 5%) הינו כ- 220,000 ₪ "

18. הנתבעת מס. 4 טוענת כי קיזזה לנתבעת מתוך הקצבת 1995 בשל חובות אשר נוצרו לאחר ההסכם וכי החובות בגינם נעשה הקיזוז הינם חובותיה של העידן החדש!

על פי האמור בתצהירו של מר ראובן שלו אשר שימש בתפקיד מרכז ועדת ההקצבות בעיריית תל אביב, קיבלה הנתבעת חזקה בשני נכסים בתל אביב, ברח' אוסישקין 1 וברח' אוסישקין 3. לגרסתו, נרשמה הנתבעת כמחזיקה בנכסים אלו החל מיום 1.6.95 ונפתחו על שמה חשבונות מבלי שנצטרפו להם חובות עבר. יתר על כן, הואיל ונכסים אלו שימשו אותה שלא למטרות רווח, הופטרה הנתבעת מתשלום ארנונה לשני הנכסים וחויבה באגרת שירותים בלבד.

19. לטענת מר שלו בתצהירו ובחקירתו, הואיל והנתבעת לא שילמה את אגרת השירותים מיום קבלת החזקה, נצטברו חובות בשני החשבונות. בראשון, המתייחס לאוסישקין 1, נותר חוב, לתקופה שבין 1.6.95 – 31.12.95 על סך 64,181.60 ₪ ואילו בגין הנכס הנוסף נצטברה יתרת חוב לאותה תקופה בסך 4,772.20 ₪.

20. בשנת 1995 הייתה הנתבעת זכאית להקצבה מהנתבעת 4 בסכום של 380,000 ₪. בהוראת הנתבעת, מחציתו של סכום זה העבירה העירייה, למרכז הפועל. המחצית האחרת הועברה על ידה לחשבונות אגרת השירותים והעמידה אותם ביתרות זכות. ב- 15.5.96 ביקשה הנתבעת להקטין יתרות הזכות והנתבעת 4 נעתרה לה

והעבירה סכום נוסף של 110,000 ₪ למרכז הפועל, גם זאת על פי הוראתה המפורשת של הנתבעת העידן החדש. סך הכול הופחת מהקצבת 1995 סכום של 80,000 ₪ בגין חוב השירותים שנוצר החל מ-1.6.95.

21. מנהל העידן החדש מר שאול איזנברג אישר כי הנתבעת לא נהגה לשלם מיסים אלא לקזז את תובותיה לעירייה מן ההקצבות שהקציבה לה האחרונה, דהיינו שדרך זו היתה דרך התשלום המקובלת.

22. מר איזנברג אשר הופיע בשם העידן החדש בהליך המשפטי חקר את מר שלו, נותן התצהיר מטעם הנתבעת 4 על תצהירו. בתשובה לשאלות איזנברג השיב:
"עוד 110,000 ₪ לפי בקשתם הועברו בדרך סיבובית דרך מרכז הפועל. בישיבה שהיתה עם דן דרין נכחת גם אתה בנוסף לגברי לוי וגם הגזבר. אני זוכר את הצרחות שלך. זה היה בסביבות 1996... הקיזוז בוצע מתוך מחשבה קדימה. במקום שכל יום נרדוף אחריהם לתשלום החוב, לקחנו כ-7 חודשים קדימה. ואז אכן הנתבעת 1 פנתה אל דן דרין ובהסכמה מחשבון הארנונה הוחזר לנתבעת 1 דרך מרכז הפועל 110,000 ₪."

23. הדברים נתמכו גם במכתבה של העידן החדש, המופנה לעירייה, והחתום על ידי הנתבע גברי לוי:

"אבקשך להעביר את הקצבות העירייה להפועל ת"א כדורסל דרך עמותת מרכז הפועל". פניה נוספת, של אלי אמיתי שהיה מנהל העידן החדש באותה עת הופנתה למר שלמה ברזילי (מהעירייה), לרשום את ההמחאה המיועדת אליה לפקודת הפועל התאגדות לתרבות גופנית. פנייה זו נושאת את התאריך 15.5.96 והיא מתייחסת ליתרת ההקצבה בסך 110,000 ₪. במכתב נגדי מאותו יום, החתום על ידי מר עמי אוריון מ"מ מנכ"ל מרכז הפועל התחייב מרכז הפועל להעביר את ההקצבות מיד עם קבלתן מהעירייה, לנתבעת.

24. הנתבעת 4 טוענת בסיכומיה כי על פי דין (ס' 318 לפקודת העיריות (נוסח חדש)) "פנקסים הנחזים כפוללים ארנונה שנקבעה או שומה שנעשתה לפי הפקודה יתקבלו- בלי כל ראיה אחרת- כראיה לפאורה על קביעת הארנונה או על עשיית השומה ועל תוקפן."

לטענתה, יש לראות את אגרת השירותים המחושבת באופן יחסי לארנונה כשומה שנעשתה לפי הפקודה ולפיכך יש לקבל את רישומיה כנכונים. הואיל ולא נטענה כל טענה כנגד גובה סכום האגרה, אין צורך להידרש לכך כלל.

משהוכח כי הסכום שבו זיכתה הנתבעת 4 את חשבונית האגרה היה בגין חובות הנבעת, נדחית התביעה כנגד הנתבעת 4.

25. ב.איגוד הכדורסל- נתבע 5

בין יתר טענותיה האחרות טענה הנתבעת כי התובעת הפרה כלפיה את ההסכם. טענה זו התייחסה במיוחד לסנקציות משמעתיות של אכיפה שננקטו כנגדה על ידי הנתבע 5 בגין חובות קודמים של התובעת. בא כוח האיגוד התנגד לשינוי הזית ולהעלאת הטענה לפיה הנתבע 5 הוא שאחראי לנזקי העידן החדש בגין הסנקציות המשמעתיות בהן נקט שכן כל שנטען כנגד הנתבע 5 בכתב התביעה היה, כי לא שילם לנתבעת סכום של 38,159 ₪.

26. הנני מקבלת התנגדות הנתבע 5 אשר הועלתה בהזדמנות הראשונה- ואת טענתו כי ככל שהדבר נוגע לעילת התביעה של התובעת כנגדו, אין להתיר הרחבת הזית. נכון הוא כי הטענות הללו אינן מוצאות ביטוי בכתב התביעה ואף הנתבעים 1,2,3 לא שלחו הודעת צד ג' כנגד הנתבע 5, בגין מעשים אלו. לפיכך תיבחן תביעת התובעת כנגד הנתבע 5, באספקלריה של טענת הקיזוז בלבד, ולא תישמענה כנגדו טענותיה לנזקים.

27. בכתב התביעה המתוקן נטען כי איגוד הכדורסל לא שילם לנתבעת. תביעה זו, כקודמתה, התבססה על אישורו של רו"ח זיגדון (נספח ז' לכתב התביעה המתוקן) כי **"על פי רישומי האיגוד עמדה יתרת האגודה לסוף עונות 94/95, על סך 38,159 ₪. יתרה זו לא שולמה לאגודה עד היום. הערך המתואם כל סכום זה הינו כ- 43,000 ₪"** (נכון ל- 28.1.97). (וראה גם עמ' 26 לפרוטוקול).

28. הנתבע 5 הכחיש האמור לעיל. בתצהירו כתב מר יהודה שקמה, מזכ"ל האיגוד כי מבדיקה שערך בכרטיס התובעת, לא עמדו לזכותה כל יתרות. יתרה מכך, לדבריו כל עת שהייתה התובעת ביתרת זכות, הונפקה לה המחאה מיד עם היוצרות הזכות.

כך בגין תקבולי זכויות שידור ועוד. דוגמאות שהציג הנתבע 5 להמחאות שנמשכו לפקודתה של התובעת בסכום של 27,618.41 ו-28,217 ₪ מעידות כי הטענה שהנתבע 5 נהג להעביר יתרות הזכות לתובעת- נכונה.

29. חרף טענת הנתבעת בתצהירה- משנחקר מר שאול אייזנברג על תצהירו, לא ביסס את עובדת יתרת הזכות: **"לא זופר ולא יודע. כבר אמרתי שאין לי מסמך**

המעיד על כך. יכול להיות שבזמן התצהיר הראו לי מסמך... נכון שכל מה שאני מתאר בתצהיר שלי עד אמצע 96 איננו בידיעתי האישית אלא מתוך מסקנות הנובעות מהכרטיס". (עמ' 42 לפרוטוקול ישיבת 17.3.03).

30. מאידך, בעדותו, חזר מר שקמה ואישר האמור בתצהיר ופירט: "איגוד הכדורסל עובד בהנהלת חשבונות רציפה. לגבי כלל הקבוצות באיגוד רשומות 1600 קבוצות. לגבי הדובדבן שבקצפת שזה הליגות המקצועניות יש התחשבות אחרת. אנחנו נותנים לקבוצות האלה לבצע פעולות באיגוד הכדורסל ובסופו של דבר הכספים שמגיעים להם משידורי טלוויזיה ופרסום אני מקזז אותם. לאחר בדיקת הכרטיס לאורך כל השנה, בסביבות יוני יולי לפני שמתחילה עונת ההרשמה החדשה, מקבלת כל קבוצה את מצבה בכרטיס. הפועל תל אביב קיבלה את הכרטיס שלה שהיה כתוב בו שהיא עומדת בזכות של 230 ₪ בלבד".

31. לא זו אף זו, מתוך המסמכים עלה כי בגין התחשבות בין התובעת לנתבע 5 בוצעה הפחתה בסכום ההסכם. נספח ו' לכתב התביעה המתוקן הינו פרוטוקול הדיון מיום 17.3.96 בהמ' 769/96 – 51/96 ונכתב שם כך: "ב"כ הצדדים מסכימים לקבל הצעת בית המשפט, לפיה המחלוקת הכספיים בין הצדדים בעניין מע"מ ויתרת החובה שהייתה בהתאחדות הכדורסל תיפתר בכך שקרן המחיר בעסקה הראשונה תהיה בסך 900,000 ₪ במקום מליון ₪". הסכמה זו באה לאחר שעו"ד ברעם, אשר ייצג את הנתבעת, בדיון באותו יום הצהיר (ת5/) כי "יש מחלוקת לגבי המע"מ ועוד סכום שהאיגוד קיזז מאיתנו בעקבות חוב של העמותה והסכום הוא 47,000 ₪... יש סכום של 47,000 ₪ שציינתי ונרשם כיתרת פתיחה שלילית שיש לנו באיגוד הכדורסל, כלומר כספים שהגיעו לנו לא נמסרו אין על זה מחלוקת. אותה יתרת פתיחה שלילית היא בגין ימים שקדמו לקנייתנו. גם על זה אין מחלוקת. לאור זאת הודעתי על קיזוז".

עינינו הרואות, כי הנתבע 5 לא חב כספים כלשהם לתובעת ולהפך. חוב שחבה התובעת לנתבע 5 הופחת ממחיר המכירה. לנוכח כך נדחית התביעה כנגד נתבע 5.

32. ג. התאגדות לתרבות גופנית "הפועל" - נתבעת מס. 6.
כלפי התאגדות לתרבות גופנית "הפועל" - נטען כי העבירה סכום של 48,930 ₪ לגוף אחר.
במכתבו של רו"ח זיגדון התומך בטענה נכתב: "במהלך 6/95 - 12/96 נזקפה הקצבה בסך 48,930 ₪ ממרכז הפועל לאגודת נווה גולן. הסך הנ"ל הועבר לנווה גולן עקב הקדמת תשלום להפועל אריה ב- 94.
לאחר מכירת הפועל אריה על ידי המפרק לא זכאי מועדון נווה גולן לכספים שנזקפו לו ב- 95 ו- 96. הערך המתאים של כל סכום זה הינו כ- 52,000 ₪".
33. גם כאן נסתרו הדברים מתוך המסמכים:
ב- 19.7.94 נחתם הסכם בין התובעת לבין עמותת ספורט נווה גולן.
על פי אותו הסכם הועברה "הפועל אריה" ת"א, אשר הייתה שייכת לתובעת, לניהולה של עמותת ספורט נווה גולן לתקופה של 3 שנים. על ההסכם חתם מר אייזנברג בשם התובעת.
34. על פי סי' 3 להסכם הנ"ל, כל הכספים המגיעים לתובעת מהנתבעת 6, בהתאם לקריטריונים הקבועים לגבי קבוצה בליגה הארעית בכדורסל, יעברו לידי "עמותת ספורט נווה גולן" לצורך הפעלת הקבוצה. על פי אותו סיכום העבירה הנתבעת 6, החל מיום 1.1.96, את הקצבות התובעת לאותה קבוצה.
הנתבעת 6 הבהירה כי אינה מקצה כספים משל עצמה, והכספים המוגדרים "כהקצבות" אינם נובעים מתקציבה, אלא היא משמשת צינור להעברת כספים- במיוחד ממועצת ההימורים.
35. הגב' רותי קובו אשר משמשת כחשבת הנתבעת 6 החל משנת 1992, נתנה תצהיר בשם נתבעת זו.
לדבריה פנתה אליה הנתבעת בדרישה לזכויות כספיות בגין "הפועל אריה". נווה גולן מצידה הכחישה טענת העידן החדש וטענה לזכויות בלעדיות ב"הפועל אריה", להקצבות עבורה ולתקפותו של הסכם הניהול.
עם היוודע טענותיהן הסותרות של הנתבעת ושל נווה גולן, הקפידה הנתבעת 6 את העברת ההקצבות המתייחסות למחצית שנת 1996 ואילך.
36. בפגישה שהתקיימה ב- 18.9.96 במשרדי הנתבעת 6, "לובנו וסוכמו ונפתרו המחלוקות והצדדים הגיעו להסכם פשרה להחזרת קבוצת "הפועל אריה" לנתבעת, לרבות הזכויות לקבלת הקצבותיה מיוולי 1996 ואילך".

37. הסכם הפשרה נחתם על ידי שאול אייזנברג מטעם הנתבעת, ונכתב בו: "שאול אייזנברג ודדי יעקבי מטעם "העידן החדש", (או עמותה חדשה שהוקמה ורכשה את זכויות העידן החדש), מסכימים ומאשרים כי אין להם כל טענות או דרישות כספיות בגין העברות הקצבות מועצת ההימורים ל"הפועל אריה" מ- 1995 ועד יוני 1996 (כולל) לאגודת "נווה גולן" כנגדה או כנגד "הפועל".

38. על מנת שלא להלאות יצוין שוב כי התביעה כנגד נתבעת 6, התבססה אף היא על טענות הנתבעת בכתב הגנתה ועל אישורו של רו"ח זיגדון, וכי מר שאול אייזנברג אשר כזכור טען כי לא היה מעורב בענייני הקבוצה באותה עת, אישר כי חתם על ההסכם משנת 1994 בתור יו"ר הועדה המקצועית. הפגישות המתוארות במסמכים דלעיל נמחקו אולי מזיכרונו, אך חתימתו עליהם לא הוכחשה.

42..מכאן, שגם טענת הקיזוז כנגד הנתבעת 6, דינה להדחות.

39. ד. הנתבעים 7,8

כנגד הנתבע 8, השחקן טפירו נטען כי הנתבעת שילמה יתרה בגין חוב שנוצר טרם הפירוק בסך 24,570 ₪ הנובע מהעברת כרטיס השחקן שלו. בדו"ח של רו"ח זיגדון נכתב כי העידן החדש שילמה סכום זה לעו"ד אבני ב"כ נתבעת 7 בגין כרטיסו של השחקן הנ"ל אשר נרכש בעונת 93/94 על ידי הנתבעת. חשבונית מיום 10.8.95 מאשרת כי העידן החדש שילמה לנתבעת 7 24,570 ₪ אלא שהיה זה חלף שיקים שחזרו ללא כיסוי עבור החזר פיקדון למכבי קרית מוצקין.

40. אברי רב הון הינו מנהל הנתבעת 7, חב' א.ר.י. סוכנות ספורט בע"מ, העוסקת בייצוג שחקני כדורסל. לתצהירו צרף פסק בוררות (תיק בוררות 11/96) שניתן על ידי הבורר ח. אלחדיף ב- 11.8.96. הבוררות נערכה בין הפועל תל אביב לבין השחקן טפירו אשר תבע שכרו מהנתבעת. בפסק הבורר נקבע כי: "הנתובע (טפירו- ר.נ.) הוא שמימן את דמי העברתו אל אגודת הפועל ת"א ו"הסידור" כאילו הפועל ת"א שילמה (או אמורה הייתה לשלם), למכבי ק. מוצקין, סך 28,000 ₪ נועד כנראה לחסוך במיסים אך אינו משנה את העובדה הבסיסית שהנתובע הוא שמימן את דמי העברתו מהשכר שהגיע לו מהאגודה".

41. מר איזנברג טען בחקירתו כי הנתבעת שילמה בשנה שטפירו שיחק- עבור השנה שלפני כן, משום שהשקים של התובעת לא כובדו : "אם שולם כסף באוגוסט 1995 עבור עונת 94-95 את הכסף הזה צריך להחזיר לחברה עבור עונת 95-96" אלא שעל פי פסק הבוררות (ס' 3 ג') התייחסה תקופת ההסכם ל- 10 חודשים החל ביום 1.8.95 ועד יום 1.6.96. (לאחר ההסכם). הנתבעת קיבלה על עצמה לשלם לשחקן שכר חודשי, דמי שכירות לדירה מרוהטת והחזקת רכב. 5 מתוך ההמחאות החודשיות לא כובדו, כך גם דמי השכירות. כאמור, דחה הבורר את טענות התובעת כאן (והנתבעת בבוררות) לרבות הטענה כי רכישתו של השחקן הייתה על חשבון האגודה.

42. ב- 13.12.98 ניתן פסק דין בבית הדין האזורי לעבודה (עב 30259/97) המאשר

פסק

הבורר, לאחר שבקשת העידן החדש לבטלו נדחתה. ערעור שהוגש על ידי העידן החדש לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים (ע.ע. 27/99) נדחה, על פי בקשת הצדדים, ללא צו להוצאות.

מכאן, שפסק הבורר הינו סופי וחלוט וקביעותיו מחייבות התובעת והעידן החדש כאחד, ודין כל טענה כנגד פסק זה, להדחות. פירושו של דבר הוא גם, שטענותיה של התובעת כנגד הנתבעים 7,8 הופרכו ודין התביעה כנגדם- להדחות.

43. הנתבעת, באמצעות מנהלה מר שאול אייזנברג הבטיחה במהלך הדיון המשפטי הממושך כי תנסה לשלם לתובעת את יתרת סכום הרכישה, ואף הציעה מספר הצעות פשרה. אחת מהן הועברה לאישורו של בית המשפט של פירוק ונדחתה, בהיותה נמוכה מדי. במשך שנים ניתן היה להבין כי אייזנברג ידאג לשלם לתובעת חלק מיתרת החוב, בין על ידי הנתבעת, שבינתיים כבר הספיקה להחליף בעלים פעם נוספת, ובין בשמו של הערב גברי לוי. בשלב מאוחר יותר חזר בו אייזנברג מהבטחותיו, תקף את המפרק ואף האשימו בנוזקי הנתבעת. משתמה שמיעת הראיות, לא הגישה הנתבעת את סיכומיה, ולכאורה ניתן היה לתת פסק דין כנגדה אף מבלי להתייחס לטענותיה, אולם הואיל והערבים, אשר היו פעילים בניהול הנתבעת בעת הרלוונטית, השמיעו טענותיהם והגישו סיכומיהם, מצאתי צורך להתייחס לטענות אלה בהרחבה.

הפרת ההסכם והנזקים שנגרמו עקב כך

44. ב- 9.5.95 (קודם להסכם הרכישה), ניתן פסק בוררות אשר חייב את התובעת בתשלום שכר טרחתו של המאמן שרף בסך כ- 600,000 ₪. ב- 4.2.96 הגיש תביעת חוב כנגד התובעת. לאחר מכן פנה לאיגוד הכדורסל על מנת שיאכוף פסק הבורר על העידן החדש שבאה בנעלי התובעת. ועדת המשמעת של איגוד הכדורסל הפעילה סנקציה והורתה על הפחתת 4 נקודות ממאזן נקודות הליגה של הנתבעת. חרף כך, הורה אז מפרק התובעת לעידן החדש שלא לשלם את החוב המבוקש. טענתה העיקרית של הנתבעת הינה כי נגרמו לה נזקים בכך שלא הובטח על ידי מפרק התובעת כי הזכויות הנרכשות תועברנה ללא חובות.

45. לטענת הנתבעת סירב איגוד הכדורסל להכיר בה ובזכויות אותן רכשה על פי ההסכם ודרש כי תשא בתשלומים שונים כלפיו, לרבות חובות העבר ואף התנה המשך רישומה של העידן החדש באיגוד, בסילוק חובות אלו. עוד נטען כי הנתבעת, העידן החדש, השקיעה בקבוצות שרכשה כספים רבים אשר ירדו לטמיון בין היתר בעקבות פגיעה במוניטין הקבוצה, הפחתת ההקצבה העירונית שניתנה לה, קושי בגיוס כספים הנחוצים לפעילותה מגורמים מסחריים ונותני חסות, ועוד.

46. לגרסת הנתבעת, ניסתה היא להקטין נזקיה ופנתה למפרק לסלק הנושים השונים הצובאים על דלתה.

"משנגדשה הסאה, פנתה הנתבעת מס' 1 למפרק התובעת והודיעה לו כי היא מקזזת נזקיה והוצאותיה מסך תמורת המכר לפי ההסכם".

47. הנתבעת מודה כי בחלוף הימים הכריע בית המשפט וקבע כי זכויותיה נקיות מכל חוב, אלא שלטענתה אין בכך כדי לשלול נזקיה העצומים בסכומים העולים פי כמה על סכום התביעה, בגין השנים שבהן הייתה חשופה לתביעות ולסנקציות דלעיל.

48. בבית הדין העליון של איגוד הכדורסל בישראל הוגש בשנת 1998 ערעור של העידן החדש כנגד הסנקציות המשמעותיות שנקטו כנגדה. ברוב דעות נדחה הערעור ונקבע: "המוכרת לא התפרקה עד היום גם לא הגיעה להסדר נושים. גם אם מכרה את הזכויות שמכרה ובתנאים שנקבעו על פי הסכם המכר, אין בכך כדי לשחרר את העמותה וחובותיה".

הרוב אימץ עקרון רציפות החובות כדלקמן: "כאשר באה הקבוצה היום וטוענת כי אין להעמידה לדין על אי קיום פסק בורר, משום שהיא קבוצה נקייה מכל חובות העבר, היא מתכחשת להצהרתה המפורשת בדבר קיום הסמכות של מוסד הבוררות של האיגוד וזאת גם לגבי התקופה שקדמה לכניסה לפירוק של העמותה שהפעילה את הקבוצה בעבר".

49. ב- 29.3.99 נמחקה בבית המשפט המחוזי בקשת המפרק (בש"א 32895/99) למתן הוראות בהחלטה כדלקמן: "זכות כספית שלה טען מר שרף בעקבות פסק דין של מוסדות השיפוט של איגוד הכדורסל נגד קבוצת הפועל ת"א כדורסל. האיגוד מבקש לכפות את ביצוע פסק הדין על החברה הקונה על ידי כך שימנע מקבוצת הכדורסל לשחק כל עוד החוב לא יפרע למר שרף. מחלוקת זו חורגת ממסגרת של בקשה למתן הוראות למפרק העמותה. לכן גם בקשה זו נמחקת בהליך לא מתאים".

50. בדיון הנוסף בבית הדין העליון של איגוד הכדורסל מ- 15.6.99 הופנו הצדדים לבית המשפט ונקבע כי אם: "יקבע בית המשפט כי הקבוצה נרכשה נקייה מכל חוב, יתקבל ערעור זה אוטומטית ותבוטל החלטה של ועדת המשמעת מיום 17.9.98".

51. ב- 29.6.98 פנה המפרק פעם נוספת בבקשה למתן הוראות. החלטת כבי השופט לויט מיום 19.7.99 סתמה את הגולל על החיוב הכספי של הנתבעת כלפי המאמן שרף: "תשובתי לשאלה שהוצגה היא, לכן, בחיוב. לאמור הממכר נמכר חופשי מכל תביעות, שעבודים עיקולים ופיוצ"ב".

סיכום ביניים: בית המשפט המחוזי אישר כי הנתבעת איננה צריכה לשלם את חובות התובעת, החלטת ועדת המשמעת בוטלה, וכך גם ההליכים המשמעתיים והסנקציות שבצידם.

52. שאלת רציפות הזכויות העסיקה את בית המשפט לא רק בעניינה של קבוצה זו. בא כח הנתבע 2 הפנה לבש"א 4031/03, בתיק פש"ר 1802/02, מועדון כדורסל הכוח מכבי רמת גן נ' חבי בלפור הנדסה ושיקום נזקים בע"מ ואח', שם נדונה בקשתו של הנאמן להסדר הנושים של מועדון הכוח מכבי רמת גן, להצהיר כי רוכשת המועדון במסגרת הסדר נושים אינה חבה בתשלום פסקי בוררות שנפסקו לחובת המועדון במסגרת ההתאחדות לכדורגל. מוטבי פסקי הבורר התנגדו לבקשה והסתמכו על דיניה הפנימיים של ההתאחדות לכדורגל, המתנים בין היתר המשך פעילות בתשלום חובות כאלו.

קבעה שם כבי השופטת אלשיך: "ענין לנו בסכסוך משפטי, אשר ליבתו בהתנגשות לכאורה בין דייניה הפנימיים של ההתאחדות לכדורגל לבין דיני פירוק החברות... טוענים הנושים... כי זכותם לפי דיני ההתאחדות להפרע לא רק מן הסכום אשר הועבר לטובת הסדר הנושים... אלא אף לדרוש את יתרת חובם מהרופש. זאת, בשל כללי ההתאחדות לכדורגל המקפידים על "עקרון הרציפות" ותובעים מרוכש קבוצה לעמוד בכל התחייבויותיה... ההסדרים בחוק אינם מאפשרים בדרך כלל אישור הסדר המפלה בין נושים מאותו מעמד... אין להשלים עם מצב בו עמותה תקבע בתקנוניה, כי דיני המדינה אינם חלים, כולם או חלקם... המסקנה כי החשש מ"הצפה" של קבוצות שיפנו להליכי חדלות פרעון, אין לו על מה שיסמוך. זאת ועוד, טוב היתה ההתאחדות עושה, אם תחת להלין על תחולת החוק ועקרונות היסוד של השיטה על קבוצת הכדורגל, היתה מתכבדת ומהדקת את הפקוח, בכדי למנוע ניהול בזבזני ולעיתים בלתי חוקי של קבוצות אלו ואחרות. זאת במיוחד תוך הידוק הפיקוח ומיצוי הדין עם בעלי שליטה לעסקני כדורגל אשר "סרחו", באופן אישי".

53. ועוד נכתב שם על הזכות להטיל סנקציות על הקבוצה כי אין ההתאחדות כספק פרטי, רשאי שלא ליתן שרות, אלא זוהי עמותה דו מהותית וככזו הינה חבה בחובות מתחום המשפט הציבורי.

לפיכך אין גוף כזה "יכול לאסור על קבוצה להשתתף משום שנאמנה הקפיד על עקרון השוויון בין נושיה, למנוע את העדפת הנושים המחזיקים בפסקי בורר אי לכך אין ההתאחדות יכולה להתלות בזכותה שלא לרשום קבוצה אשר הפרה את התקנון או לא עמדה בדרישותיו".

54. למען האיזון יצוין כי בסי' 38 לאותו פסק דין נכתב גם "בשולי הדברים יוער, כי יש להבחין הבחן היטב בין מצב בו מגיעה קבוצה להסדר נושים או מכירת פעילות עקב חדלות פרעון, לבין מצב בו היא ממשיכה להתנהל AS IS תחת פירוק או

כינוס "נדחים" במקרים אלו האחרונים, יתכן ובנסיבות מסוימות ניתן יהיה לקבוע כי אין ב"פירוק נצחי" תוך המשך פעילות, כדי לפטור את הקבוצה מלעמוד בעקרון הרציפות".

55. כאמור, מרבית טענותיה של הנתבעת הופנו כנגד הסנקציה שהופעלה כלפיה על ידי איגוד הכדורסל, ועל הנזק שנגרם לה עקב כך.

אין חולקין כי בדיעבד בוטלה הסנקציה ואולם נקל להבין כי הכרזת הביטול שבאה בשנת 1999 לא היה בה כדי להועיל לקבוצה, שהתמוטטה שנים קודם לכן.

56. דא עקא, שחרף טענת הנזק, בחינת העובדות מביאה למסקנה כי התמוטטותה של העידן החדש באה קודם לנקיטת ההליכים על ידי איגוד הכדורסל, והיא נבעה, ככל הנראה מניהול כושל ובזבזני של מנהליה.

57. במה דברים אמורים: על פי ההסכם, אמורה הייתה התמורה להיות משולמת לשיעורין, (סי 5 ב' להסכם), החל מיום 30.6.95. העידן החדש שילמה 100,000 ₪ ביום חתימת ההסכם וקיבלה חזרה 50,000 ₪ ערבות בנקאית שהפקידה במסגרת הצעת הרכישה. עוד שילמה שני תשלומים בסך כ- 70,000 ₪ כל אחד מהם. לטענתה אף השקיעה (על ידי נתבע 2), למעלה ממיליון דולר לקראת עונת המשחקים 95-96 אשר עמדה בפתח. משפסקו התשלומים נתנה התובעת לעידן החדש ארכות לתשלום.

58. ב- 28.11.95 חזר בו עו"ד ברעם, ב"כ הנתבעת מבקשה שהגיש לבית המשפט המחוזי בגין הפרת התחייבויות מטעמים של צדדים שלישיים כלפיה. בהחלטה מאותו יום נכתב:

"כמובן, שכל עוד אין החלטה שיפוטית אחרת, חוזה המכר מחייב כפי שאושר ויש לקיימו."

בסמוך לאחר מכן החלה העידן החדש לחפש רוכש לקבוצה שיכנס לנעליה. ב- 4.2.96 כבר הצהיר בא כוחה (המ" 51/96) **"יש קבוצת כדורסל שתימחק אם לא תישאר בליגה. היא תישאר בליגה אם אוכל לחלק תשלומים בצורה יפה בין כל הגורמים והשחקנים. לקראת השנה הבאה יביאו גופים שמוכנים להשקיע בקבוצה"**.

58. ב- 17.3.96 הופחת סכום הרכישה ב- 100,000 ₪. במועד זה נמצא קונה פוטנציאלי לנתבעת ובבית המשפט ניתנה החלטה בה צווה המפרק להסכים למכירת זכויותיה

של העידן החדש בכפוף לכך שמלוא סכום יתרת החוב ישולם לקופת הפירוק עד 22.4.96. בדיעבד, חזר בו הקונה הפוטנציאלי מהצעתו, והעסקה למכירת הנתבעת לא קרמה עור וגידים. עקב כך אף חילטה הנתבעת סכום של 100,000 ₪ שנקבע כסנקציה על הפרת ההסכם.

59. העידן החדש טענה כי באותה עת התגבשו נזקיה. כך למשל, נטען כי חב' טמפו חזרה בה מחסות שהתחייבה לה וכך גם חב' עבודי שביטלה זכויות הפרסום במגרש. מן המסמכים עולה כי המחלוקת עם עבודי החלה מאוחר יותר, בשנת 1997. ב-10.2.98 ניתנה החלטה (המ' 113938/98) בבקשה לצו מניעה שביקשה עבודי. כב' השופט אז"ר ז"ל סקר השתלשלות העניינים וכתב: "מסתבר כי עד חודש מרץ 1997 שולמו דמי השימוש לפי טענת המבקשת לידי ההסתדרות. לאחר מרץ 97 נודע לראשונה למבקשת פי קיימות תביעות סותרות לקבלת דמי השימוש. תביעות אלה הן מצד אחד של ההסתדרות ומצד אחד של המשיבה, דהיינו החברה החדשה המפעילה את קבוצת הכדורסל של הפועל ת"א". בהסכם פשרה מיום 11.3.98 שילמה עבודי לעידן החדש חמישים אלף דולר.

60. באשר לדרך ניהולה של העידן החדש עובר לרכישה כתב הנתבע גרונר בתצהירו: "במקביל, החל גברי לוי מנהל הנתבעת 1 בהשקעת כספים בסכומים גדולים בשיפוץ משרדי החברה, רכישת שחקנים, מאמנים, מינוי מנהלים בשכר גבוה ועוד. פעמים רבות פניתי אליו והזהרתי אותו שלא יוותרו כספים לתשלום למפרק, ואולם תשובתו הייתה, שהמפרק פועל עימו בשיתוף פעולה ולא יציג בשלב זה את יתר ההמחאות לפירעון, כפי שאומנם אירע... ברצוני לציין כאן, כי זמן מה לאחר הקמת הנתבעת 1 ותחילת פעילותה מצאתי עצמי ללא יכולת להשפיע על מהלכה העסקיים וכל טענותי לבזבז כספים ולאי תשלום חובות למפרק לא נענו עד שבסופו של דבר נאלצתי להודיע לשותפי על הפסקת פעילותי בחברה...."

61. בעדותו של אייזנברג מטעם הנתבעת התגלה כי חלק ממניותיה הוחזק על ידי חב' "מפה לשם" שאייזנברג היה בעל מניות עיקרי בה. "כשגברי הרים ידיים ביוני 96, באתי ואמרתי שאני אקח את הקבוצה. החל מיום 1.6.96 אני בעניינים... הדבר היחידה שאני יודע שאיגוד הכדורסל, כיוון שלא רשם את הקבוצה כחברה, לא היה מנוס בפני אלא להקים גוף חדש עמותת הפועל ת"א 1996, שנרשם באיגוד... מאוגוסט 96 כל ההכנסות הוזרמו לעמותה... מרגע שהתחילה העמותה החברה לא עניינה אותי יותר... ב-98 קמה עמותה חדשה כי גם העמותה הקודמת חדלה

להיות ברת פירעון ... החברה לקידום הכדורסל בהפועל במילניום השלישי בע"מ זוהי החב' המנהלת היום את הפועל ת"א . אם אתה אומר שהיא הוקמה בשנת 2000, אני מאשר". בנו של מר אייזנברג היה גם הוא בעל מניות בחברה זו בתקופה מסוימת.

62. העיד גברי לוי: "אנחנו קנינו את הפועל ת"א , פתאום הסתבר שמועצת הפועלים מכרה את השילוט שלנו שעל זה התבסס התקציב שלנו . התברר לנו שזה מכור ל-7 שנים לעבודה. היו עוד דברים דומים , אני לא יכול לזכור הכל. אפילו לעיריית ת"א כשנכנסנו , אמרו לנו שיש חוב ארנונה משנת תרפ"ו ועד שלא נשלם , הם לא יעבירו לנו כספים . נתקלנו ברגליים בכל מקום עקב טיפול כושל שלא היה צריך להיות. אז אפשר להגיד שהיינו יכולים לחקור את זה לפני הרכישה, אבל לא היה לנו זמן , כי היה לנו חודש אחד כדי להקים את הקבוצה ולהירשם באגודה".

63. העידן החדש, שהפנתה אצבע מאשימה אל איגוד הכדורסל לא שלחה הודעת צד ג' כנגדה, אף לא בתחילת ההליך המשפטי, בעת שהייתה עדיין מיוצגת. לימים, התפטרו באי כוחה ואת ייצוגה של הנתבעת ניהל מר אייזנברג ביד רמה. הלה לא החמיץ כל הזדמנות להאשים את מפרק הזמני בהתרשלות. מתוך הדברים שנכתבו עד כה, הוכח כי הנתבעת שקעה בחובות עוד קודם שננקטו כנגדה ההליכים המשמעותיים, ולפיכך טענתה לנזקים בגין הפרת ההסכם ע"י התובעת, דינה להדחות.

64. מצגי שווא

הטענה כי המפרק אמיתי ז"ל הטעה את העידן החדש ויצר מצגי שווא, מוטב היה לה שלא תישמע. בהזמנה להציע הצעות רכישה ניתנה למציע הזדמנות לעיין במסמכי העמותה. בהצעת העידן החדש למפרק הזמני כתבה הראשונה כי "אין כל ספק כי טובתם המירבית של נושי העמותה תושג על ידי אישור מהיר ביותר של הצעת מרשי".

65. בהודעת המפרק שהוגשה לבית המשפט לצורך הדיון בהצעת הרכישה נכתבו ברחל בתך הקטנה הזכויות והחובות.

הגדרת הממכר כללה שם בין היתר את ההערה הבאה: "לא ניתן (הדגשה במקור) לבצע הערכה של שווי הממכר". בהודעה פורט כי הוגשו דרישות חוב על סכום כולל של כ- 11,106,709 ₪. הצעת העידן החדש כללה, בנוסף לתשלום של

1,000,000 ₪ גם השקעה נוספת של 3,000,000 ₪ בשנה הקרובה לחתימת ההסכם , בהפעלת הקבוצה, רכישת שחקנים , מאמן וכיוצ"ב.

66. בית המשפט אישר את ההצעה. בהחלטת יום 30.5.95 , כתב כב' השופט לויט :
"ברור שהמפרק הזמני איננו יכול להמשיך ולהפעיל את העמותה. במילים אחרות, אם המכר לא יאושר היום , עלי לתת הוראות למפרק הזמני לשלוח הודעות פטורין לשחקנים ולעובדים אחרים . במקרה כזה יש חשש שהזכות להמשיך ולהשתמש במתקני הספורט באוסישקין ישללו מהעמותה שבפירוק... לכן אני קובע שאין להמתין עם המכירה. כיון שהוגשה רק הצעה אחת עלי לשקול אותה. אין חפיפה בין מה שהמפרק מתכוון למכור לבין מה שב"כ הקונה מתכוון לקנות... עיינתו ברפרוף בנוסח ונראה לי שיש להבהיר שבמידה שחלקים בממכר ... צריכים אישור מצדדים שלישיים , הרי שהטיפול בקבלת האישורים כמו גם האחריות לכך תהיה על הקונה בלבד".

67. ביום 9.6.95 תיקן השופט לויט את נוסח ההסכם שהובא לאישורו וכתב: "החוזה איננו עונה על התנאים שקבעתי בהחלטת המכר. קבעתי שהאחריות והטיפול בכל הקשור להרשמה ולהשתתפות של הפועל תל אביב בתחום ספורט הכדורסל בעונה הבאה היא על אחריות ובטיפול הקונה בלבד. כן גם קבעתי שהטיפול והאחריות להמשיך השימוש במתקני אוסישקין הוא על הקונה בלבד".

68. בהסכם המכר נכתב: "המוכרת מוכרת לקונה והקונה קונה מהמוכרת את הממכר בלבד, AS IS , כשהוא נקי מכל חוב, זכות עיקול או שעבוד".
כן נכתב שם כי "הקונה מצהירה כי בכפוף למילוי התחייבויות המוכרת בהסכם זה, לא תהא לה כל תביעה ו/או טענה כנגד העמותה ו/או המפרק הזמני של המוכרת, וכי היא מסירה ממנו כל אחריות לתפעול הקבוצות".
מצאנו כי באשר לפרשנותו של המונח AS IS, התדיינה העידן החדש בבית הדין של איגוד הכדורסל, עד להכרעה הסופית בשנת 1999. בכל הנוגע לטענותיה כנגד המוכרת ו/או המפרק הזמני- העידן החדש לא הגישה מעולם תביעה לביטול ההסכם .

69. בעיקר יש לזכור כי העידן החדש לא הייתה זקוקה להבהרות ולעיון בספרי התובעת על מנת לדעת מה היא רוכשת. מנהליה היו בקיאים ומנוסים ברזי הספורט המקצועי, ומהלכיה ואופן ניהולה של התובעת היו ידועים להם , בין אם נטלו בהם חלק בעצמם, ובין אם היו ממונים על התובעת מטעם איגוד זה או אחר.

70. מר אייזנברג הבהיר לבית המשפט כדלקמן: "הקבוצה היא אותה קבוצה מזה שנים רבות והיא כל פעם בבעלות משפטית אחרת. מאיגוד הכדורסל רק הקבוצה הבוגרת מקבלת הקצבות. כל היתר לא מקבלים מאומה. קבוצת כדורסל בעיקרון אם יש לה תקציב של 1 מליון או 3 מליון היא מתקצבת בערך ב- 300,000 ₪ והיתר זה פילנטרופיות. או שינוי בעלים פרטיים לקבוצה או מוכרים ספונסרים או כרטיסים. אלה שיש להם גב של מיליונים שורדים, אלה שבדרך עושים עליהם את כל התרגילים כמו המפרק בסיפור הזה, הם שורדים (צ"ל – לא שורדים) ומתמוטטים. זה התורה של הספורט. ההוצאות הן פי כמה מההכנסות, בגלל זה חוק העמותות קובע אסור לה לקחת התחייבויות מהעבר, אלא גם אסור לה לשלם חובות מהעבר". משנשאל האם בשל כך כדאי להקים כל שנה עמותה חדשה, השיב: "זה בליט ברירה, אם גוף התמוטט והוא חדל פרעון, אין ברירה. אחרת לא יהיה ספורט".

71. מר אייזנברג, המוכר ופעיל בספורט עד עצם היום הזה, אינו יכול להתמס. כנציג ועסקן במשך שנים הביא את דברה של התובעת במוסדות האיגוד, עוד קודם שנמכרה. לימים, ניהל את העידן החדש ולאחריה את העמותות שבאו בנעליה, בזו אחר זו. אייזנברג הינו מי שניהל משא ומתן בבית המשפט והבטיח הבטחות שבגינן נמשך ההליך המשפטי שנים רבות. הוא אף הבטיח לגברי לוי, ידידו, אשר חתם על ערבות לעידן החדש כי ישלם במקומו את הערבות, אם יחוב בדין (עדות גברי לוי). מאידך, בשלבים הסופיים מילא פיו מים, ואף לא טרח להגיש סיכומים מטעם העידן החדש.

72. בחודש אפריל 2006, בסמוך להגשת אחרון הסיכומים, הוגשה בקשה לעיקול כספים האמורים להתקבל מעיריית תל אביב. בקשת העיקול התייחסה לסכום של 1,300,000 ₪ - יתרת החוב כשהיא צמודה מיום הגשת התביעה, בשנת 1996, בצירוף הוצאות צפויות.

73. הבקשה התבססה על הסכם שנערך בין עיריית תל אביב יפו מהצד האחד לבין "העמותה לקידום הספורט הנשי, נוער והמגזר הערבי בהפועל ת"א", מהצד השני. במבוא, הוגדר הצד השני כדלקמן: "הפועל ת"א מצהירה כי היא גלגולה כיום של ההתאגדות לתרבות גופנית "הפועל" מחוז ת"א, ושל החברה לניהול ספורט העידן החדש בע"מ בכל הנוגע לפעילות ולזכויות קבוצות הכדורסל הפועל ת"א".

74. צו העיקול ניתן, במעמד צד אחד. בקשה לביטול הוגשה, בין היתר על ידי המחזיקים אייזנברג, אשר סטולר והעמותה לקידום הספורט הנשי נוער והמגזר הערבי בהפועל ת"א.

המצהיר בבקשת הביטול הינו אייזנברג, המשמש כיו"ר העמותה הנ"ל. לטענתו, חייבת לו העידן החדש סכומי כסף עצומים... "בגין חובות אלה של המשיבה 1 נושם משכון לטובתי ביום 3.2.2000 על כל נכס ו/או כספים ו/או זכות שהיא אשר יתקבלו ו/או יגיעו למשיבה מכל מקור שהוא ובכל דרך שהיא מעת לעת במרחק תקופת הרישום". חושדת אני כי אלמלא תפס המפרק את הכספים או חלקם באמצעות צו העיקול, היה הנושה מר אייזנברג מממש את המשכון מתוך כספים אלו.

75. לנוכח כך, ניתן בזה פסק דין כנגד הנתבעת 1 על מלוא סכום התביעה, הוצאותיה ושכר טרחה כפי שיפסק להלן, ומאושר בזה העיקול אשר הוטל בבשא 161099/06. לנוכח הסכומים המעוקלים, ואישור העיקול – קיים סיכוי כי יסולק החוב, מבלי שיאלצו הערבים או מי מהם לממש ערבותם.

76. שקלתי אם יש מקום, לנוכח נסיבות אלו, להתייחס לטענות הנתבעים 2,3. אעשה כן, מתוך תקווה כי הדברים נכתבים למעלה מן הצורך.

נתבע 3 :

77. התביעה כנגד הנתבע שלומי גרונר, התבססה על כתב ערבות, עליו חתם להבטחת חובות הנתבעת בעסקת הרכישה.

להגנתו טען כי אין הנתבעת חבה דבר לתובעת ומשנשמט בסיס התביעה כנגד החייב העיקרי, ממילא נשמטת גם עילת התביעה כלפיו כערב.

78. בתצהירו מיום 10.11.02 פירט השתלשלות העניינים אשר הביאה לחתימתו כערב. מן הראוי להביאם בהרחבה:

בשנת 1994 ניהל גרונר בית קפה בבנין בו שכן מרכז "הפועל". לבקשת פעילים בתובעת נרתם לסייע לקבוצה, ללא תמורה או טובת הנאה. לאחר כ- 4 חודשים, בפברואר 1994, נקלעה התובעת להליכי פירוק.

79. לטענת הנתבע 3, נקרא אז לעו"ד אמיתי ז"ל, אשר איים עליו כי במסגרת הליכי הפירוק יראה בו את אחד האחראים למצב התובעת ויגיש נגדו תביעה בשל אחריותו כמנהל.

לדבריו, הציע לו המפרק דאז להצטרף לקבוצה אשר תרכוש את התובעת, בניהולו של אייזנברג.

80. לאחר מכן פנו אליו גברי לוי, הנתבע 2, ויורם אוברקוביץ ז"ל, והציעו לו להצטרף אליהם לרכישת נכסי התובעת. ב-11.5.94. נחתם הסכם מייסדים של הנתבעת. 75 מניות הוקצו לחברה בשליטת אייזנברג, 75 מניות נוספות הוקצו לחברה שבשליטתו של גברי לוי, אשר החזיק בנאמנות מניות גם עבור אוברקוביץ, ו- 50 מניות לחברה בניהולו של נתבע 3.

הנתבע צרף הסכם מיום 12.5.95 עליו חתמו הוא וגברי לוי, (חתימתו של אייזנברג חסרה), למתן ערבות לבנק לצורך רכישת התובעת. חלקו של הנתבע 3 על פי הסכם זה, 25%.

לטענת הנתבע, בשל לחצו ואמירותיו של עו"ד עמיתי "חתימתי על כתב הערבות. יצוין, שהערבות נחתמה ונשלחה על ידי בפקס, אך משום מה לכאורה, צורפה לכתב התביעה חתימתי בצילום של מקור עליו לא זכור לי שחתימתי...אמונתי לדברי עו"ד אמיתי כי כל אלה ערבים יחד איתי היתה הסיבה בשלה חתימתי על הערבות. אם הוא לא היה מבטיח לי זאת חד משמעית, לא הייתי חותם" (ההדגשה במקור).

81. ב-5.2.03 הגיש נתבע 3 תצהיר נוסף, בו נטען כי חתימתו על כתב הערבות אשר צורף לכתב התביעה מזוייפת. "זכור לי שנכח הבטחת עו"ד אמיתי כי גם יורם אוברקוביץ ושאל אייזנברג יהיו ערבים להסכם ונוכח נסיבות הלחץ והכפיה בהן הייתי מצוי (כמפורט בתצהירו הראשון) חתימתי על מסמך כלשהו ושיגרתי אותו בפקס... מעולם לא העברתי למאן שהוא חתימה מקורית על כתב ערבות בכלל, ועל המסמך נספח א' 1 בלבד".

לתצהיר צורפה חוות דעת ד"ר מרדכי ורדי, גרפולוג, אשר הגיע למסקנה "בסבירות גבוהה מאוד" כי גרונר לא חתם על כתב הערבות אשר צורף לכתב התביעה.

82. חוות דעת שנערכה על ידי מר אמנון בצלאל, מומחה להשוואת כתבי יד ולבדיקת מסמכים, אשר מונה על ידי בית המשפט לבקשת המפרק וב"כ הנתבע 3 קבעה: "מצאתי התאמה בתכונות הכתיבה בין חתימת הערב מס' 2 במסמך א' הנ"ל שבמחלקת לבין הדוגמאות על שם גרונר שלומי לבדיקה, במידה שאינה מותירה בי ספק של ממש שהמסמך נחתם על ידו".

83. במאי 2003 הודיעו המפרק וב"כ נתבע 3, כי הסכימו על הוספת מומחה נוסף. לבקשתם, מונה אז מר יצחק חגי' לערוך בדיקה נוספת. מסקנתו של מומחה זה היתה כי כי "קיימת סבירות גבוהה ביותר (דרגה ראשונה) שהחתימה במחלוקת בכתב הערבות הנ"ל לא נכתבה על ידי שלמה גרונר".

84. כזכור הוגש כתב הערבות בצירוף מעטפה הנושאת לוגו משרדם של עו"ד קרנון וברעם. ככל שהובהר, עו"ד ברעם עזב את הארץ ולפיכך לא אושרה החתימה בעדות. בנסיבות אילו, השאיר המפרק בסיכומיו את נושא חתימתו של הנתבע גרונר לשיקול דעת בית המשפט. גרונר חזר על טענת הזיוף המפקיעה את כתב הערבות עליו הסתמכה התביעה, כמו גם על יותר טענות ההגנה של החייבת.

85. חרף הסתירות שבעדויות הנני מקבלת הגנת הנתבע. עלילת התביעה כנגדו הינה, רובה ככולה, חתימתו על כתב הערבות שצורף לתביעה שהוגשה בסדר דין מקוצר. משהתאין כתב זה, נשמט הבסיס לחיוב ולעילת התביעה כנגד הנתבע, על פי כתב התביעה. לפיכך הנני דוחה התביעה כנגד הנתבע 3.

86. קביעה זו איננה יוצרת מעשה בית דין בכל הנוגע ליחסים שבין הנתבע 3 לנתבע 2, ואיננה שוללת את אפשרותו של הערב הנוסף לחזור אל הנתבע 3 ולהתבסס על מסמכי היסוד של הנתבעת, הסכמים אחרים, והודאת הנתבע עצמו.

הנתבע 2 :

87. הנתבע גברי ללוי ערב לחיובי הנתבעת. הנתבע טען בהרחבה לנזקי הנתבעת המאיינים את יתרת החוב.

הנתבע סיפר כי התפתה לחשוב שהוא קונה רכוש- שחקנים, זכות חכירה זכויות שילוט ועוד, וכי חתימתו על כתב הערבות הינה פורמלית בלבד. "בשלב השני הוא אמר לי: "היות ואני מפרק ואני עובד מול בית המשפט אני מבקש ממך לחתום על ערבות אישית, הוא אמר לי : עזוב, אני צריך את זה לצרכים האישיים שלי, אני לא אתבע אותך. זה נשמע אולי נאיבי אבל לצערי הרב זו האמת. אני יכול לומר דבר אחד: אני הפעלתי את הפועל ת"א קצת פחות משנה. מייז כמו שקיבלתי את הקבוצה הייתי נאלץ לממן מאמנים, לקיים את מחלקת הנוער. נמצאתי במלכודת שלא יכולתי להחזיר את זה חזרה למפרק ולהגיד לו מכרת לי אוויר, קח את זה חזרה"

88. מאידך, העיד נתבע 2 מידיעתו האישית בנושא הספורט (ולעניין זה יש לזכור כי היה יו"ר התאחדות הכדורגל): "כדורסל זה לא דבר רווחי, ותמיד הפסיד ומפסיד כסף. לא כדורסל ולא כדורגל יכול להרוויח, כולם מפסידים כסף. כך שלא באתי לקנות משהו שאני אעשה ממנו רווחים. באתי להציל קבוצה כדורסל והצטרפו אלי עוד שני משוגעים שזה אייזנברג וגרונר. אני לבדי לא הייתי לוקח את זה. שלשתינו התנהגנו בטיפשות".

89. ועוד נאמר על ידי הנתבע: "אני אומר שחתימתי ערבות לחברה בשם "העידן החדש", אם הייתם עושים משפט לחברה הזאת והיא היתה יוצאת חייבת והייתם מקבלים פסק דין, אז הייתי נאלץ לכבד את הערבות, ולהרים ידיים, כי יש פסק דין, אבל היות ואין פסק דין והיות והחברה שמכרתם לה חושבת ששיקרתם לה לאורך כל הדרך, אתה לוקח את הדרך הקלה ובמקום לקבל פסק דין נגד החברה אתה פונה לאיש שנתן ערבות. אני ערב לחברה אבל לא תבעת את החברה בכלל. אם יקבע שהחברה חייבת, אני אכבד את הערבות בליט ברירה... אין לי ספק בסופו של דבר שאם אני צריך לשלם כסף (אייזנברג – ר.ג.) ישלם את זה. לא שיש לו כסף".

למותר לציין כי לנוכח דחיית טענות הנתבעת, נדחות טענות אילו של הנתבע.

90. בתצהירו מ-7.5.06 כתב איזנברג: "אציין כי המשיבה 1 חייבת לי ולחברות הקשורות אלי סכומי כסף עצומים (מעל 1,500,000 ₪) בין היתר כתוצאה מהתנהגותו של מר גברי לוי ומר שלומי גרונר שהטעו אותי לגבי מצבה הכלכלי של המשיבה 1 והתחייבויותיה ואני שומר על כל זכויותי בעניין זה". ימים יגידו אם יעמוד אייזנברג בציפיות חברו גברי לוי, אם לאו.

91. כתב הערבות לשונו כדלקמן: "הננו ערבים בזה באופן מוחלט, בלתי מותנה בלתי חוזר, לביצוע כל התחייבויות החברה לניהול ספורט העידן החדש... כלפי העמותה לקידום הספורט הפועל תל-אביב (בפירוק זמני) על פי הסכם מיום 14.6.95 כפי שאושר על ידי בית המשפט המחוזי... שהוראותיו ידועות לנו לרבות, אך מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, לענין של אי קיום ההסכם האמור או על חלק ממנו. כל שינוי או תיקון או תוספת שייעשו על ידי הדדים בהסכם זה /או כל ארכה /או מחילה שינתנו על ידי המוכרת לקונה יחייבו גם אותנו ולא יפגעו מתוקף ומכוח ההסכם וערבותנו זו והננו מסכימים מראש לביצוע כל או איזה מהדברים המצויינים לעיל".

92. הנתבע 2 טוען כי עמדתו של המפרק בקבלתו טענות הערב הנוסף, משמעה הפטר המפטיר גם אותו. אינני מקבלת הטענה.

המפרק לא ויתר או מחל על החוב ואף לא הגיע להסכם פשרה עם הערב.

93. אינני מקבלת אף את הטענה כי שינוי ההסכם על ידי בית המשפט והקטנת סכומו מהווה פגם מהותי בערבות.

בכתב הערבות ניתנה הסכמת הערב לשינוי תקון ותוספת להסכם. באותה עת, כבר היה החוב מסויים, וכבר התקיימה גמירות הדעת של הערב לגבי סכומו. סבורתני כי אילו היה החוב מוגדל, ללא ידיעת הערב, יכול היה להשמיע טענתו זו, אך משהוקטן החוב, ועימו גם סכום הערבות, ניתנה ההסכמה לכך בכתב ומראש.

94. נתבע 2 אף טען כי לא הסכים להיות ערב יחיד להסכם, וכי לא ידע כי חתימתו של גרונר מזוייפת.

הדברים אומנם לא הועלו על ידי הנתבע בתצהירו, אולם יש לזכור כי בשלב הכנת התצהיר טרם העלה נתבע 3 את טענת הזיוף.

נוסח הערבות איננו מלמד על ערבות מותנית. הנתבע 2 חתם (1/), חתימה בודדת, לפני שהוספה חתימת נתבע 3. אם אומנם היתנו הערבים חתימותיהם באופן הדדי, לא בא הדבר לידי ביטוי בכתב הערבות ואף לא בהתנהגות הצדדים עובר לחתימה.

95. נוסח הערבות מלמד כי הינה ביחד ולחוד. משמעו של דבר כי התובעת יכולה היתה להפרע ממי מהערבים, וזכותו אז היתה לחזור אל הערב האחר, על פי דין או על פי חלוקת האחריות כפי שנקבעה בהסכם המייסדים.

96. טענה נוספת בפי הנתבע 2, כי העלאת טענת הזיוף בשלב מאוחר, והסכמת התובעת והנתבע 3 לבדיקות גרפולוגיות של כתב ידו, הגדילו נזקו של הנתבע 2.

זהו השלב, בו צריך היה לכאורה לעסוק ברשלנות תורמת, ואולם, בטענותיו החילופיות של ב"כ התובעת הסכימה האחרונה להפחית 25% מסכום הערבות של הנתבע 2, על פי שיעור החזקותיו של הנתבע 2 בהתאם להסכם המייסדים של הנתבעת. הנני מוצאת בהפחתה כזו פתרון יעיל וצודק, שעל ידי כך יימנע המשך ההתדיינות וחזרת הנתבע 2 אל הנתבע 3 בהליך משפטי נוסף, והיא אף לוקחת בחשבון את השקעותיו הרבות של הנתבע 2 בנתבעת והפסדיו בה. לפיכך, יחוייב הנתבע 2 ב- 75% מסכום החוב בלבד.

97. הוצאות

התביעה הוגשה בשנת 1996. בתחילת ההליך היתה הנתבעת 1 מיוצגת, ותצהירה נחתם על ידי מר שאול אייזנברג. בשלב מאוחר יותר התפטר בא כוחה. מר אייזנברג המשיך לייצגה כמי שרשום כמנהלה ברשם החברות. טענות הקיזוז של הנתבעת גרמו להתמשכות ההליך ואף לצירופם של הנתבעים הנוספים למרות שמרבית האינפורמציה השוללת את חיובם של נתבעים אלו הייתה מצויה בידי הנתבעת עוד קודם להגשת כתב הגנתה.

הואיל והתובעת נאלצה להגיש תביעתה כנגד נתבעים 4-8, אינני מחייבת אותה בהוצאות נתבעים אלו, אלא מורה כי חיוב זה יחול על הנתבעת 1, אשר תשלם לכל אחד מהנתבעים הללו סכום של 7,000 ₪ + מע"מ. חיוב הוצאות זה לא יחול על הערב, במסגרת ערבותו.

באשר לנתבע 2, אשר עקב הסתלקותו המאוחרת מערבותו הוגדל סכום חיובו של נתבע 3, הנני מורה לו לשלם לנתבע 3 סכום של 10,000 ₪ בצירוף מע"מ.

בנסיבות הענין איני עושה צו להוצאות לגבי הנתבע לוי, החב ב- 75% מסכום החוב כשהוא צמוד ונושא ריבית מיום הגשת התביעה ואילך.

=

ניב ריבה 54678313-47367/96

ניב ריבה - שופטת

ניתן היום ח' בחשון, תשס"ז (30 באוקטובר 2006) בהעדר הצדדים.
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה